

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Christvs Acerbissimos Crvciatvs Mortemqve
Ignominiosam Svbitvrvs Ex V.T. In N. Sistitvr**

Officina Ahliana Officina Ahliana

Cobvrgi, MDCCLXXI

§. VI.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9348

ILL. CASIMIRIANI ACAD. DIRECTOR
ET RELIQVI PROFESSORES CIVIBVS SVIS

S. P. DD

~~CHRISTVS~~

§. VI.

Prae caeteris autem huc pertinent *typi*, qui in V. T. *mortem Christi* figurarunt, et ad eam in N. applicantur, qui, accuratius considerati, simul veram eius vim modumque, quo illi oblata est, praeclare ostendunt. Quibus in *typis praecipue victimae*, quae magnam veteris religionis partem constituebant, sunt numerandae. Hae, cum mactarentur, non in genere tantum caedem Christo inferendam adumbrarunt, sed, per caerimonias Dei iussu, adhiberi solitas, declararunt etiam, *a) non suae ipsius, sed alienae culpaе causa, mortem obiturum esse Seruatorem nostrum, eaque nostra peccata expiaturum.* Certum enim est in sacrificiis prisca foederis aliena peccata puniri existimatum fuisse, postquam, per manuum impositionem culpaеque admissae confessionem, in ea fuerant translata. *h)* Hinc Paullus vt nostram vicem Christum patiente

do

b) Vid. praeter alios Ill. MICHAEL. *typische Theologie* p. 58. 71.

do et moriendo sustinuisse doceat, toties formulis utitur a sacrificiis vel petitis, vel ad ea alludentibus, ut Eph. V, 2. *Christus se ipsum tradidit pro nobis* προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὠσμὴν εὐωδίας. Ebr. IX, 28. *Christus semel προσενεχθεὶς*, tanquam sacrificium pro peccato oblatum est, *ad multorum peccata tollenda*. Ebr. X, 12. Αὐτὸς μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, coll. v. 14. Omisissis locis aliis, non dubitamus huc referre Rom. VIII, 3. ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτῷ υἱὸν πέμψας — περὶ ἁμαρτίας, quo in nomine subintelligendum est θυσίαν, *misit filium tanquam sacrificium propitiatorium*. i) An vero 2 Cor. V, 21. huc quoque pertineat, verbaque: ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, reddenda sint: *sacrificium piaculare* (ut hebr. תְּשׁוּבָה) *pro nobis constituit*, dubium videri potest, cum, ut alibi, ita hic etiam abstractum pro concreto, ἁμαρτία pro ἁμαρτωλός locum habere queat. Sed, ut propositum prosequamur, sacrificia, praesertim quodam in eorum genus, significabant etiam, β) *extra urbem Hier. s. Christum iri trucidatum*. Scilicet sacrificia omnium praecipua, quae vel pro totius populi, vel pro Pontificis Max. peccatis offerebantur, ex lege Mosaica diuinitus lata, extra Israëlitarum castra cremabantur, sanguine tamen eorum in

B 2 *sancto*
 i) Id formula περὶ ἁμαρτίας aperte significat Hebr. X, 6. Et LXX, hebr. דָּוָן et תְּשׁוּבָה ita etiam vertunt Leu. VI, 23. Num. VIII, 8.

sancto oblato et sparso, quod eo transfert Ap. Paulus, ut Christo extra portas moriendum fuerit, Ebr. XIII, 12. Διὸ καὶ ὁ ἰησῆς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τῆς ἰδίας αἱμάτων τὸν λαόν, ἔξω τῆς πόλης ἔπαθε. Facile esset plures inter sacrificia V. T. et Christi, quod obtulit, sacrificium, inuenire similitudines, quae passim etiam a theologiae typicae scriptoribus afferuntur, sed eae quidem non sunt huius loci.

§. VII.

In crucem autem actum, adeoque modo ignominiosissimo, vitam Christum finitum esse, cum effatis minime obscuris significatum olim fuit, tum typo etiam serpentis aenei, quem Iesus ipse sibi applicat Ioh. III, 14. καθὼς μωσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. Historiam ipsam Numer. XXI, 8. latius descriptam hic non repetemus, id vnum submonentes, typi et antitypi similitudinem non nimis et ad omnes partes extendendam esse, sed momentum rei in suspensione et salutis ab eo, quod suspensum esset, expectatione ponitur. Quare audiendi ii non sunt, qui comparatione inter Christum et serpentem subtiliter nimis instituta, negant hunc eius typum esse posse, quin potius diabolum cum Seruatore cruci quasi suffigendum ab eoque vincendum per